

I. NAUCZANIE OJCA ŚWIĘTEGO

Ojciec Święty o Adwencie

W rozważaniach przed modlitwą «Anioł Pański» w okresie adwentu 1999 r. Ojciec św. mówił w kolejne niedziele o znaczeniu tego czasu. Podajemy tu fragmenty przemówień papieskich.

Niedziela, 28 XI 1999 r.

1. I Niedziela Adwentu otwiera dziś nowy rok liturgiczny, a mówiąc ściślej — rozpoczyna okres przygotowania do Bożego Narodzenia. Cały Kościół pielgrzymujący po świecie wychodzi duchowo na spotkanie oczekiwanego Mesjasza.

Bóg jest «Tym, który przychodzi»: przyszedł do nas w osobie Jezusa Chrystusa; nadal przychodzi w sakramentach Kościoła i w każdym człowieku, który prosi nas o pomoc; przyjdzie w chwale na końcu czasów. Dlatego Adwent jest czasem czujnego i czynnego oczekiwania, ożywionego miłością i nadzieją, które wyrażają się w uwielbieniu i modlitwie błagalnej oraz w konkretnych dziełach braterskiej miłości.

2. Adwent, który rozpoczyna się dzisiaj, jest niezwykle: jest to Adwent Wielkiego Jubileuszu, podczas którego będziemy świętować dwutysiąclecie pokornego przyjścia na ziemię Zbawiciela w naturze ludzkiej. (...)

3. Adwent to czas głęboko maryjny, ponieważ Maryja jest Tą, która w sposób wzorowy oczekiwała i przyjęła Wcielonego Syna Bożego. Niech Najświętsza Panna pomoże nam otworzyć drzwi naszych serc Chrystusowi, Odkupicielowi człowieka i historii; niech nauczy nas zachowywać pokorę, bo spojrzenie Boga spoczywa na pokornych; niech pomaga nam coraz lepiej rozumieć wartość modlitwy, wewnętrznego milczenia, słuchania słowa Bożego; niech nas przynagla do szczerego wewnętrznego poszukiwania woli Bożej, także wówczas gdy krzyżuje ona nasze plany; niech nas zachęca, byśmy oczekując Chrystusa, umieli oddawać nasz czas i siły potrzebującym.

Matko Boża, Panno oczekująca, spraw, aby Bóg-który-przychodzi zastał nas gotowych na przyjęcie bogactwa Jego miłosierdzia.

„L'Osservatore Romano” wydanie polskie 21 (2000) nr 2 (220) s. 8-9

Niedziela, 5 XII 1999 r.

1. Dzisiaj, w II Niedzielę Adwentu, słyszymy w Ewangelii głos Jana Chrzciciela - proroka posłanego przez Boga, aby przygotował nadejście Mesjasza. Pojawia się on na pustyni judzkiej i słowami dawnego proroctwa Izajasza wzywa: «Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego» (por. 40, 3). To wołanie rozbrzmiewa przez wieki i dociera do nas, zachowując niezwykłą aktualność.

Przed wszystkim «przygotujcie drogę Panu!» Przygotować drogę Zbawicielowi znaczy przyjąć właściwą postawę, aby przekroczyć próg Drzwi Świętych, to znaczy

przyjąć przeobfitą łaskę, którą Chrystus przyniósł światu, a która w Roku Jubileuszowym stanie się dostępna dla wszystkich. (...)

2. «Prostujcie ścieżki dla Niego». Aby spotkać się z naszym Odkupicielem, musimy się «nawrócić», to znaczy wyjść Mu naprzeciw z radosną wiarą, porzucając mentalność i styl życia, które nie pozwalają nam w pełni naśladować Chrystusa. (...)

„L'Osservatore Romano” wydanie polskie wydanie polskie 21 (2000) nr 2 (220) s.9

Niedziela, 12 XII 1999 r.

1. Liturgia wzywa nas dziś do radości, ponieważ «Pan jest blisko!» (Flp 4, 5). Bliższe jest już Jego narodzenie i stajemy na progu Wielkiego Jubileuszu, który będzie jak gdyby całorocznym świętem tajemnicy wcielenia, obchodzonym w dwa tysiące lat po przyjściu na świat Syna Bożego w uniżeniu naszej ludzkiej natury.

Sam Chrystus wskazuje motywy tej radości słowami proroka Izajasza: «Duch Pański spoczywa na Mnie - ogłasza - ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi» (Łk 4, 18; por. Iz 61, 1). W wigilię nowego tysiąclecia Kościół znów ogłasza to orędzie nadziei i obwieszcza «rok łaski Pańskiej» (Iz 61, 2), wzywając wszystkich, aby obficie czerpali z samego źródła łaski - z Jezusa Chrystusa, Boga-Człowieka, Odkupiciela człowieka i Pana historii.

2. Jednym z przejawów tego radosnego oczekiwania na Boże Narodzenie jest ludowy zwyczaj przygotowywania szopek przez rodziny. W tych dniach w chrześcijańskich domach umieszcza się w wybranym miejscu różne figurki, pozostawiając między Maryją i Józefem wolną przestrzeń dla Dzieciątka. Myśląc o wszystkich chrześcijańskich rodzinach przygotowujących swoje szopki, z serca błogosławię wam, drodzy chłopcy i dziewczęta Rzymu, którzy przybyliście tu w licznej grupie, zorganizowanej przez Centrum Oratoriów Rzymskich, i przynieśliście figurki Dzieciątka. Niech bliskie już Boże Narodzenie, początek Wielkiego Jubileuszu, skłoni wszystkich wierzących na całym świecie do przygotowania godnego mieszkania dla Chrystusa. (...)

3. Na tej drodze wiodącej ku Świętej Nocy towarzyszy nam Maryja - Ta, która strzeże tajemnicy radości. Jej Niepokalane Serce pełne jest radosnego oczekiwania na przyjście Boga i na spełnienie Jego obietnic.

W szopce postać Maryi przyciąga naszą szczególną uwagę. Widzimy w Niej obraz matek, które przygotowują się do wydania na świat dziecka. Rozpoznajemy w Niej wszystkie kobiety, które z miłością i troską przyjmują wielką tajemnicę życia. Niech Matka Pana pomoże nam przygotować się na Boże Narodzenie i otworzyć serca na przyjęcie Jezusa.

„L'Osservatore Romano” wydanie polskie wydanie polskie 21 (2000) nr 2 (220) s. 11-12